

Споредъ истыа карактеръ ся писватъ и Посвятителни писма, съ ки то си препоручватъ иѣкои списанія та иѣкому почтенному человѣку, но тукъ умаляватъ хваленія та на книга та или па Списаніе то.

И тукъ главы тѣ ги употребляватъ както горѣ. Слогъ треба Домашній.

Д: МОЛИТЕЛНЫЙ.

195-о. Моленіе става за да ся избавимъ отъ иѣкое зло, или нїи, или вѣкой нашъ пріятель; то става юще, и кога то искамы прошкж, ако смы согрѣшили иѣкому. Кога то ся молимъ за да ны избави отъ иѣкое зло, писвамы похваленія, и моленіе то споредъ Главы тѣ съ Слогъ Страдателень, предавамы ся на сърдечно то мучовствованіе, съ израженіе просто, ясно, и какъ нему си предавамы сичкж тж надеждаж. А кога то ся молимъ да ны прости; ако смы прави, молимъ му ся да испыта добре, да чюе отговарянѣ то ни; аколи смы сгрѣшили, исповѣдамы согрѣшеніе то си, умолявамы го, казвамы чи пебѣше самоволно, или ся обѣщавамы, да ся отплатимъ за вреда та, и проч, представлявамы злощастно то си состояніе, и гледамы съ то да му обрнимъ сърдце то на милость,

196-о. За малки сгрѣшки често пріятели ся молятъ по между си и ся прошаватъ. Само необразованни тѣ и упорни тѣ ищѣтъ всякоги да имать тїи право, и не исповѣдуватъ и най явни те си согрѣшенія: Но естественно человѣкъ ся умилостивя и управдава оногова, кой то самъ си исповѣдува погрѣшеніе то, за то дума и Попъ — кой то вторыа день дума чи сбъркалъ въ прѣвыя, той свидѣтельствува какъ днесъ є по мѣдрѣ отъ вчера.“ — Слогъ треба домашенъ и Страдателенъ. Ако